

Sygn. akt VIII K 2/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 października 2012 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie VIII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Tomasz Julian Grochowicz

Protokolant: sekr. sąd. Renata Niewiadomska, prot. sąd. staż. Ewelina Chołodowska-Kamińska

w obecności Prokuratora: Grażyny Łoniewskiej

po rozpoznaniu w dniach: 02, 23 października 2012 roku

sprawy: S. B., syna W. i M. z d. M., urodzonego (...) w M.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego dla W. w W. z dnia 11 września 1992 roku sygn. akt VIII K 244/92, utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w W. z dnia 02 lutego 1993 roku, sygn. akt X Kr 692/92, za czyny:

1. z art. 208 d.k.k., popełniony w dniu 25 listopada 1991 roku na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny 1.000.000 (jednego miliona) złotych;
2. z art. 203 § 1 d.k.k., popełniony w dniu 16 maja 1991 roku na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny 1.000.000 (jednego miliona) złotych;
3. z art. 199 § 1 d.k.k., popełniony w dniu 30 sierpnia 1991 roku na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny 1.000.000 (jednego miliona) złotych;
4. z art. 203 § 1 d.k.k., popełniony w dniu 30 sierpnia 1991 roku na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny 1.000.000 (jednego miliona) złotych;
5. z art. 203 § 1 d.k.k., popełniony w dniu 15 października 1991 roku na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny 500.000 (pięciuset tysięcy) złotych;
6. z art. 214 § 2 d.k.k., popełniony w dniu 21 października 1991 roku na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;
7. z art. 214 § 2 d.k.k., popełniony w dniu 23 października 1991 roku na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;
8. z art. 203 § 1 d.k.k., popełniony w dniu 29 października 1991 roku na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny 500.000 (pięciuset tysięcy) złotych;
9. z art. 203 § 1 d.k.k., popełniony w dniu 29 października 1991 roku na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny 1.000.000 (jednego miliona) złotych;
10. z art. 214 § 2 d.k.k., popełniony w dniu 16 listopada 1991 roku na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;
11. z art. 214 § 2 d.k.k., popełniony w dniu 18 listopada 1991 roku na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;
12. z art. 203 § 1 d.k.k., popełniony w listopadzie 1991 roku na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny 1.000.000 (jednego miliona) złotych

na podstawie art. 66 d.k.k. wymierzono skazanemu karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny 5.000.000 (pięciu milionów) złotych z zamianą w razie nieuiszczenia w terminie na 50 (pięćdziesiąt) dni zastępczej kary pozbawienia wolności przyjmując, iż jeden dzień zastępczej kary pozbawienia wolności równoważny jest grzywnie w kwocie 100.000 (stu tysięcy) złotych;

II. Sądu Wojewódzkiego w W. z dnia 01 czerwca 1994 roku, sygn. akt VIII K 209/92 za czyn z art. 203 § 1 i 2 d.k.k., popełniony w okresie od dnia 04 września 1991 roku do dnia 02 grudnia 1991 roku na karę 6 (sześciu) lat pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 18 stycznia do dnia 19 marca 1993 roku oraz karę grzywny 25.000.000 (dwudziesty pięciu milionów) złotych z zamianą w razie nieuiszczenia w terminie na 250 (dwieście pięćdziesiąt) dni zastępczej kary pozbawienia wolności przyjmując, iż jeden dzień zastępczej kary pozbawienia wolności równoważny jest grzywnie w kwocie 100.000 (stu tysięcy) złotych;

wyrokiem łącznym z dnia 10 marca 1995 roku sygn. akt VIII K 284/94 Sąd Wojewódzki w W. objął wyroki Sądu Rejonowego dla W. w W. sygn. akt VIII K 244/92 oraz Sądu Wojewódzkiego w W. sygn. akt VIII K 209/92 i wymierzył S. B. karę łączną 6 (sześciu) lat pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny 2.500 (dwóch tysięcy pięciuset) złotych z zamianą w razie nieuiszczenia w terminie na 250 (dwieście pięćdziesiąt) dni zastępczej kary pozbawienia wolności przyjmując, iż jeden dzień zastępczej kary pozbawienia wolności równoważny jest grzywnie w kwocie 10 (dziesięciu) złotych;

III. nakazem karnym Sądu Rejonowego dla W. w W. z dnia 13 listopada 2002 roku sygn. akt VII K 149/99 za czyn z art. 193 k.k., popełniony w dniu 27 lutego 1998 roku na karę 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość każdej stawki na kwotę 30 (trzydziestu) złotych;

IV. Sądu Rejonowego w K. Roki Sądowe w P. z dnia 07 lutego 2003 roku sygn. akt K 177/02, zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w R. z dnia 05 sierpnia 2003 roku, sygn. akt V Ka 399/03 za czyny:

1. z art. 222 § 1 k.k., popełniony w dniu 24 lutego 2001 roku na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;
2. z art. 224 § 2 k.k., popełniony w dniu 24 lutego 2001 roku na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;
3. z art. 226 § 1 k.k. popełniony w dniu 24 lutego 2001 roku na karę 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;
4. z art. 291 § 1 k.k., popełniony w dniu 05 marca 2001 roku na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę 250 (dwustu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość każdej stawki na kwotę 20 (dwudziestu) złotych;
5. z art. 291 § 1 k.k., popełniony w dniu 06 lutego 2001 roku na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

na podstawie art. 85 k.k. i 86 § 1 k.k. wymierzono skazanemu karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

V. Sądu Rejonowego w P. z dnia 16 czerwca 2004 roku sygn. akt II K 123/04 za czyny:

1. z art. 288 § 1 k.k., popełniony w dniu 10 kwietnia 2002 roku na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,
 2. z art. 190 § 1 k.k., popełniony w dniu 10 kwietnia 2002 roku na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,
 3. z art. 177 § 1 k.k., popełniony w dniu 04 lipca 2002 roku na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,
- na podstawie art. 85 k.k. i 86 § 1 k.k. wymierzono skazanemu karę łączną 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

wyrokiem łącznym z dnia 06 września 2004 roku sygn. akt II K 411/04 Sąd Rejonowy w P. objął wyroki Sądu Rejonowego w K.Roki Sadowe w P. sygn. akt K 177/02 oraz Sądu Rejonowego w P. sygn. akt II K 123/04 i wymierzył S. B. karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

VI. Sądu Rejonowego w P.z dnia 17 listopada 2004 roku sygn. akt II K 855/03, utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 14 kwietnia 2005 roku sygn. akt X Ka 320/05 za czyn z art. 178a § 1 k.k., popełniony w dniu 23 marca 2003 roku na karę 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 23 marca 2003 roku do dnia 19 lutego 2004 roku oraz od dnia 20 marca 2004 roku do dnia 06 maja 2004 roku;

postanowieniem z dnia 30 czerwca 2005 roku Sąd Okręgowy w B. sygn. akt IV Wz 463/05 warunkowo zwolnił S. B. z odbycia reszty kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w P.z dnia 17 listopada 2004 roku sygn. akt II K 855/03 wyznaczając okres próby do dnia 30 czerwca 2007 roku;

VII. Sądu Rejonowego w P.z dnia 23 stycznia 2006 roku sygn. akt II K 1085/02 za czyn z art. 159 k.k., popełniony w dniu 30 marca 2002 roku na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby 5 (pięciu) lat oraz karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość każdej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych,

postanowieniem z dnia 25 maja 2011 roku sygn. akt II Ko 207/11 Sąd Rejonowy w P.zarządził wobec skazanego wykonanie kary 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w P.z dnia 17 listopada 2004 roku sygn. akt II K 855/03, na poczet której zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 12 listopada 2010 roku do dnia 28 lutego 2011 roku oraz 50 (pięćdziesiąt) dni pozbawienia wolności, odpowiadające 100 (stu) stawkom dziennym grzywny wykonanej przez skazanego;

VIII. Sądu Rejonowego dla W. w W. z dnia 25 czerwca 2007 roku sygn. akt III K 411/07 za czyn z art. 244 k.k. popełniony w dniu 07 lutego 2007 roku na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby 5 (pięciu) lat oraz karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość każdej stawki na kwotę 20 (dwudziestu) złotych;

IX. nakazowym Sądu Rejonowego dla W. w W. z dnia 05 grudnia 2008 roku sygn. akt III K 759/08 za czyn z art. 270 § 1 k.k. popełniony w dniu 13 marca 2008 roku na karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość każdej stawki na kwotę 30 (trzydziestu) złotych;

X. Sadu Rejonowego w P.z dnia 13 października 2009 roku sygn. akt II K 337/09, utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 25 marca 2010 roku sygn. akt X Ka 92/10, za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zb. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 02 lipca 2009 roku na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 03 lipca 2009 roku do dnia 13 października 2009 roku;

XI. Sądu Rejonowego w P. z dnia 29 września 2010 roku sygn. akt II K 302/10 za czyny:

1. z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w dniu 07 lipca 2005 roku na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

2. z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony nie wcześniej niż w 2006 roku i nie później niż w dniu 05 grudnia 2007 roku na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

3. z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w okresie od stycznia do listopada 2007 roku 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

na podstawie art. 85 k.k. i 86 § 1 k.k. wymierzono skazanemu karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby 5 (pięciu) lat oraz karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość każdej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;

XII. Sądu Rejonowego w P. z dnia 14 września 2011 roku sygn. akt II K 228/10 za czyn z art. 291 § 1 k.k. popełniony w okresie od dnia 20 marca 2003 roku do dnia 03 kwietnia 2003 roku na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 25 lipca 2006 roku do dnia 26 lipca 2006 roku;

orzeka:

I. na podstawie art. 17 § 1 pkt. 7 k.p.k. umarza postępowanie w przedmiocie połączenia w wyroku łącznym kar orzeczonych w wyrokach Sądu Rejonowego dla W. w W. z dnia 11 września 1992 roku sygn. akt VIII K 244/92 oraz Sądu Wojewódzkiego w W. z dnia 01 czerwca 1994 roku sygn. akt VIII K 209/92 (pkt. I i II);

II. na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 569 k.p.k. kary grzywny orzeczone wyrokiem Sądu Rejonowego dla W. w W. z dnia 13 listopada 2002 roku sygn. akt VII K 149/99 oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w K.Roki Sądowe w P. z dnia 07 lutego 2003 roku sygn. akt K 177/02 za czyn popełniony w dniu 05 marca 2001 roku (pkt. III i IV ppkt. 4) łączy i wymierza skazanemu S. B. karę łączną grzywny w wymiarze 260 (dwustu sześćdziesięciu) stawek dziennych, ustalając wysokość każdej stawki na kwotę 25 (dwudziestu pięciu) złotych;

III. na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. i art. 569 § 1 k.p.k. łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w P. z dnia 16 czerwca 2004 roku sygn. akt II K 123/04, z dnia 17 listopada 2004 roku sygn. akt II K 855/03, z dnia 23 stycznia 2006 roku sygn. akt II K 1085/02 oraz z dnia 14 września 2011 roku sygn. akt II K 228/10 (pkt. V, VI, VII i XII) i wymierza skazanemu S. B. karę łączną 3 (trzech) lat i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 577 k.p.k. i art. 82 k.k. w brzmieniu sprzed nowelizacji ustawą z dnia 16 września 2011 roku o zmianie ustawy - Kodeks karny wykonawczy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 10 listopada 2011 roku, Nr 240, poz. 1431) w zw. z art. 4 § 1 k.k. na poczet orzeczonej w pkt. III kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okres odbytej w całości kary 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w P. z dnia 17 listopada 2004 roku sygn. akt II K 855/03 wobec nieodwołania postanowienia o warunkowym przedterminowym zwolnieniu skazanego z odbycia reszty kary pozbawienia wolności w sprawie, okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie Sądu Rejonowego w P. sygn. akt II K 1085/02 od dnia 14 listopada 2002 roku do dnia 23 grudnia 2002 roku, od dnia 01 sierpnia 2012 roku do dnia 30 października 2012 roku oraz 50 (pięćdziesiąt) dni pozbawienia wolności, odpowiadające 100 (stu) stawkom dziennym grzywny wykonanej przez skazanego jak również okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie II K 228/10 od dnia 25 lipca 2006 roku do dnia 26 lipca 2006 roku;

V. w pozostałym zakresie wyroki, które uległy połączeniu pozostawia do odrębnego wykonania;

VI. na podstawie art. 89 § 1 k.k., art. 69 k.k., oraz art. 569 § 1 k.p.k. umarza postępowanie w przedmiocie objęcia wyrokiem łącznym kar orzeczonych wyrokami Sądu Rejonowego dla W. w W. z dnia 25 czerwca 2007 roku sygn. akt III K 411/07, nakazowym Sądu Rejonowego dla W. w W. z dnia 05 grudnia 2008 roku sygn. akt III K 759/08, Sądu Rejonowego w P. z dnia 13 października 2009 roku sygn. akt II K 337/09, Sądu Rejonowego w P. z dnia 29 września 2010 roku sygn. akt II K 302/10 (pkt. VIII, IX, X, XI);

VII. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. Ż., Kancelaria Adwokacka, ul. (...)kwotę 120 (stu dwudziestu) złotych plus VAT tytułem wynagrodzenia za obronę skazanego S. B. w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego wykonywaną z urzędu;

VIII. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego S. B. od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

(...)

(...)

(...)

sygn. akt VIII K 2/12

UZASADNIENIE:

S. B. został skazany prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego dla W. w W. z dnia 11 września 1992 roku sygn. akt VIII K 244/92, utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w W. z dnia 02 lutego 1993 roku, sygn. akt X Kr 692/92, za czyny:

1. z art. 208 d.k.k., popełniony w dniu 25 listopada 1991 roku na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny 1.000.000 (jednego miliona) złotych;

2. z art. 203 § 1 d.k.k., popełniony w dniu 16 maja 1991 roku na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny 1.000.000 (jednego miliona) złotych;

3. z art. 199 § 1 d.k.k., popełniony w dniu 30 sierpnia 1991 roku na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny 1.000.000 (jednego miliona) złotych;

4. z art. 203 § 1 d.k.k., popełniony w dniu 30 sierpnia 1991 roku na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny 1.000.000 (jednego miliona) złotych;

5. z art. 203 § 1 d.k.k., popełniony w dniu 15 października 1991 roku na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny 500.000 (pięciuset tysięcy) złotych;

6. z art. 214 § 2 d.k.k., popełniony w dniu 21 października 1991 roku na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

7. z art. 214 § 2 d.k.k., popełniony w dniu 23 października 1991 roku na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

8. z art. 203 § 1 d.k.k., popełniony w dniu 29 października 1991 roku na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny 500.000 (pięciuset tysięcy) złotych;

9. z art. 203 § 1 d.k.k., popełniony w dniu 29 października 1991 roku na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny 1.000.000 (jednego miliona) złotych;

10. z art. 214 § 2 d.k.k., popełniony w dniu 16 listopada 1991 roku na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

11. z art. 214 § 2 d.k.k., popełniony w dniu 18 listopada 1991 roku na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

12. z art. 203 § 1 d.k.k., popełniony w listopadzie 1991 roku na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny 1.000.000 (jednego miliona) złotych

na podstawie art. 66 d.k.k. wymierzono skazanemu karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny 5.000.000 (pięciu milionów) złotych z zamianą w razie nieuiszczenia w terminie na 50 (pięćdziesiąt) dni zastępczej kary pozbawienia wolności przyjmując, iż jeden dzień zastępczej kary pozbawienia wolności równoważny jest grzywnie w kwocie 100.000 (stu tysięcy) złotych;

II. Sądu Wojewódzkiego w W. z dnia 01 czerwca 1994 roku, sygn. akt VIII K 209/92 za czyn z art. 203 § 1 i 2 d.k.k., popełniony w okresie od dnia 04 września 1991 roku do dnia 02 grudnia 1991 roku na karę 6 (sześciu) lat pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 18

stycznia do dnia 19 marca 1993 roku oraz karę grzywny 25.000.000 (dwadziesty pięć milionów) złotych z zamianą w razie nieuiszczenia w terminie na 250 (dwieście pięćdziesiąt) dni zastępczej kary pozbawienia wolności przyjmując, iż jeden dzień zastępczej kary pozbawienia wolności równoważny jest grzywnie w kwocie 100.000 (stu tysięcy) złotych;

wyrokiem łącznym z dnia 10 marca 1995 roku sygn. akt VIII K 284/94 Sąd Wojewódzki w W. objął wyroki Sądu Rejonowego dla W. w W. sygn. akt VIII K 244/92 oraz Sądu Wojewódzkiego w W. sygn. akt VIII K 209/92 i wymierzył S. B. karę łączną 6 (sześciu) lat pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny 2.500 (dwóch tysięcy pięciuset) złotych z zamianą w razie nieuiszczenia w terminie na 250 (dwieście pięćdziesiąt) dni zastępczej kary pozbawienia wolności przyjmując, iż jeden dzień zastępczej kary pozbawienia wolności równoważny jest grzywnie w kwocie 10 (dziesięć) złotych;

III. nakazem karnym Sądu Rejonowego dla W. w W. z dnia 13 listopada 2002 roku sygn. akt VII K 149/99 za czyn z art. 193 k.k., popełniony w dniu 27 lutego 1998 roku na karę 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość każdej stawki na kwotę 30 (trzydziestu) złotych;

IV. Sądu Rejonowego w K. Roki Sądowe w P. z dnia 07 lutego 2003 roku sygn. akt K 177/02, zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w R. z dnia 05 sierpnia 2003 roku, sygn. akt V Ka 399/03 za czyny:

6. z art. 222 § 1 k.k., popełniony w dniu 24 lutego 2001 roku na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

7. z art. 224 § 2 k.k., popełniony w dniu 24 lutego 2001 roku na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

8. z art. 226 § 1 k.k. popełniony w dniu 24 lutego 2001 roku na karę 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

9. z art. 291 § 1 k.k., popełniony w dniu 05 marca 2001 roku na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę 250 (dwustu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość każdej stawki na kwotę 20 (dwadziestu) złotych;

10. z art. 291 § 1 k.k., popełniony w dniu 06 lutego 2001 roku na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

na podstawie art. 85 k.k. i 86 § 1 k.k. wymierzono skazanemu karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

V. Sądu Rejonowego w P. z dnia 16 czerwca 2004 roku sygn. akt II K 123/04 za czyny:

a. z art. 288 § 1 k.k., popełniony w dniu 10 kwietnia 2002 roku na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

b. z art. 190 § 1 k.k., popełniony w dniu 10 kwietnia 2002 roku na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

c. z art. 177 § 1 k.k., popełniony w dniu 04 lipca 2002 roku na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

na podstawie art. 85 k.k. i 86 § 1 k.k. wymierzono skazanemu karę łączną 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

wyrokiem łącznym z dnia 06 września 2004 roku sygn. akt II K 411/04 Sąd Rejonowy w P. objął wyroki Sądu Rejonowego w K. Roki S. w P. sygn. akt K 177/02 oraz Sądu Rejonowego w P. sygn. akt II K 123/04 i wymierzył S. B. karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

VI. Sądu Rejonowego w P. z dnia 17 listopada 2004 roku sygn. akt II K 855/03, utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 14 kwietnia 2005 roku sygn. akt X Ka 320/05 za czyn z art. 178a § 1 k.k., popełniony w dniu 23 marca 2003 roku na karę 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 23 marca 2003 roku do dnia 19 lutego 2004 roku oraz od dnia 20 marca 2004 roku do dnia 06 maja 2004 roku;

postanowieniem z dnia 30 czerwca 2005 roku Sąd Okręgowy w B. sygn. akt IV Wz 463/05 warunkowo zwolnił S. B. z odbycia reszty kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w P. z dnia 17 listopada 2004 roku sygn. akt II K 855/03 wyznaczając okres próby do dnia 30 czerwca 2007 roku;

VII. Sądu Rejonowego w P. z dnia 23 stycznia 2006 roku sygn. akt II K 1085/02 za czyn z art. 159 k.k., popełniony w dniu 30 marca 2002 roku na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby 5 (pięciu) lat oraz karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość każdej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych,

postanowieniem z dnia 25 maja 2011 roku sygn. akt II Ko 207/11 Sąd Rejonowy w P. zarządził wobec skazanego wykonanie kary 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w P. z dnia 17 listopada 2004 roku sygn. akt II K 855/03, na poczet której zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 12 listopada 2010 roku do dnia 28 lutego 2011 roku oraz 50 (pięćdziesiąt) dni pozbawienia wolności, odpowiadające 100 (stu) stawkom dziennym grzywny wykonanej przez skazanego;

VIII. Sądu Rejonowego dla W. w W. z dnia 25 czerwca 2007 roku sygn. akt III K 411/07 za czyn z art. 244 k.k. popełniony w dniu 07 lutego 2007 roku na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby 5 (pięciu) lat oraz karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość każdej stawki na kwotę 20 (dwudziestu) złotych;

IX. nakazowym Sądu Rejonowego dla W. w W. z dnia 05 grudnia 2008 roku sygn. akt III K 759/08 za czyn z art. 270 § 1 k.k. popełniony w dniu 13 marca 2008 roku na karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość każdej stawki na kwotę 30 (trzydziestu) złotych;

X. Sadu Rejonowego w P. z dnia 13 października 2009 roku sygn. akt II K 337/09, utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 25 marca 2010 roku sygn. akt X Ka 92/10, za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zb. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 02 lipca 2009 roku na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 03 lipca 2009 roku do dnia 13 października 2009 roku;

XI. Sądu Rejonowego w P. z dnia 29 września 2010 roku sygn. akt II K 302/10 za czyny:

a. z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w dniu 07 lipca 2005 roku na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

b. z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony nie wcześniej niż w 2006 roku i nie później niż w dniu 05 grudnia 2007 roku na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

c. z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w okresie od stycznia do listopada 2007 roku 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

na podstawie art. 85 k.k. i 86 § 1 k.k. wymierzono skazanemu karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby 5 (pięciu) lat oraz karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość każdej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;

XII. Sądu Rejonowego w P. z dnia 14 września 2011 roku sygn. akt II K 228/10 za czyn z art. 291 § 1 k.k. popełniony w okresie od dnia 20 marca 2003 roku do dnia 03 kwietnia 2003 roku na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 25 lipca 2006 roku do dnia 26 lipca 2006 roku;

Skazany S. B. w piśmie z dnia 30 sierpnia 2011 roku wniósł o wydanie wyroku łącznego, obejmującego ww. skazania i wymierzenie kary łącznej przy zastosowaniu pełnej absorpcji (k. 3).

Sąd zważył, co następuje:

Na wstępie niniejszych rozważań należy wskazać, że postępowanie uregulowane w rozdz. 6o k.p.k. może być wszczęte także z urzędu, a zatem sąd nie jest związany treścią wniesionego przez skazanego wniosku o wydanie wyroku łącznego. W konsekwencji, nie dopatrując się możliwości połączenia w wyrok łączny orzeczeń wskazanych przez wnioskodawcę, sąd powinien z urzędu wydać wyrok łączny, jeżeli istnieje taka możliwość w odniesieniu do skazań niepowołanych we wniosku ((por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 04 maja 2006 roku, sygn. akt II KK 84/06, OSNwSK 2006/1/928; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 czerwca 2009 roku, sygn. akt II KK 15/09, Prok.i Pr.-wkł. 2010/3/18).

Zauważyć zatem należy, że wyrokiem łącznym z dnia 10 marca 1995 roku sygn. akt VIII K 284/94 Sąd Wojewódzki w W. objął wyroki Sądu Rejonowego dla W. w W. sygn. akt VIII K 244/92 oraz Sądu Wojewódzkiego w W. sygn. akt VIII K 209/92 i wymierzył S. B. karę łączną 6 (sześciu) lat pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny 2.500 (dwóch tysięcy pięciuset) złotych z zamianą w razie nieuiszczenia w terminie na 250 (dwieście pięćdziesiąt) dni zastępczej kary pozbawienia wolności przyjmując, iż jeden dzień zastępczej kary pozbawienia wolności równoważny jest grzywnie w kwocie 10 (dziesięciu) złotych.

Nie zaszły później żadne okoliczności określone w art. 575 § 1 lub 2 k.p.k., które stanowiłyby o potrzebie wydania nowego wyroku łącznego, w ww. zakresie, obejmującym skazania opisane w pkt. I-II, albowiem wyroki zapadłe w sprawach opisanych w punktach III-XII dotyczyły czynów, które zostały popełnione po dacie wydania pierwszego wyroku, będącego podstawą kary łącznej orzeczonej w wyroku łącznym w sprawie o sygn. akt VIII K 284/94.

Po myśli więc art. 17 § 1 pkt. 7 k.p.k. nie wszczyna się postępowania a wszczęte umarza, gdy postępowanie karne co do tego samego czynu, tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone albo wcześniej wszczęte toczy się. Zgodnie zaś z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 03 października 2005 roku, sygn. akt V KK 151/05, opublikowanym w Lex nr 157208, ukonstytuowany w art. 17 § 1 pkt. 7 k.p.k. bezwzględny zakaz równoległego prowadzenia postępowań karnych dotyczących tego samego przedmiotu procesu, w stosunku do tej samej osoby, ma pełne odniesienie do postępowań w przedmiocie wydania wyroku łącznego. Warunkiem zachowania wymaganej w takim wypadku tożsamości podmiotowo-przedmiotowej, poza tą samą osobą skazanego, jest to, aby równolegle prowadzone postępowania odnosiły się do tych samych wyroków jednostkowych, a więc orzeczeń obejmujących te same czyny tej samej osoby. Zdaniem Sądu powyższa teza odnosi się również do przesłanki *res iudicata*.

Mając powyższe na uwadze uznać należało, że w niniejszej sprawie występuje przesłanka określona w art. 17 § 1 pkt. 7 k.p.k. w postaci powagi rzeczy osądzonej, skutkująca koniecznością umorzenia postępowania w przedmiocie połączenia w wyrok łączny kar orzeczonych w wyrokach opisanych w pkt. I – II.

Z kolei w odniesieniu do wyroków zapadłych w sprawach opisanych w punktach III-XII zachodziły przesłanki do wydania wyroku łącznego.

Zgodnie z treścią art. 569 § 1 k.p.k. sąd wydaje wyrok łączny o ile zachodzą przesłanki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby prawomocnie skazanej różnymi wyrokami. Przesłanki te określone są w art. 85 k.k. stanowiącym, że jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy, choćby nieprawomocny wyrok co do któregośkolwiek z przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa.

Wyrok pierwszy – w rozumieniu art. 85 k.k. – to pierwszy chronologicznie wyrok, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnych przestępstw, za które kary podlegają łączeniu (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 25 lutego 2005 r., sygn. akt I KZP 36/04, opublikowana w OSNKW nr 2 z 2005r. poz. 13, a wcześniej postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 03 listopada 2003 r. sygn. akt IV KK295/02, opublikowane w OSNKW nr 1 z 2004r. poz. 7).

Pierwszy wyrok, który zapadł przed popełnieniem przez S. B. kolejnych przestępstw, za które kary podlegają łączeniu, zapadł w dniu 13 listopada 2002 roku (sprawa VII K 149/99), a zatem w niniejszej sprawie wspomniane warunki do wydania wyroku łącznego zostały spełnione w odniesieniu do kar grzywny orzeczonych wyrokami opisanymi w pkt.

III i IV ppkt. 4, czyli wobec kar orzeczonych wyrokiem Sądu Rejonowego dla W. w W. z dnia 13 listopada 2002 roku sygn. akt VII K 149/99 – kara 50 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości każdej stawki na kwotę 30 złotych oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w K.Roki Sądowe w P. z dnia 07 lutego 2003 roku sygn. akt K 177/02 za czyn popełniony w dniu 05 marca 2001 roku – kara 250 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości każdej stawki na kwotę 20 złotych.

Kolejny pierwszy wyrok, który zapadł przed popełnieniem przez S. B. kolejnych przestępstw, za które kary podlegają łączeniu, zapadł w dniu 16 czerwca 2004 roku (sprawa II K 123/04), a zatem w niniejszej sprawie wspomniane warunki do wydania wyroku łącznego zostały spełnione w odniesieniu do kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami opisanymi w pkt. V, VI, VII i XII, czyli wobec kar orzeczonych wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w P. z dnia 16 czerwca 2004 roku sygn. akt II K 123/04 za czyny:

a. z art. 288 § 1 k.k., popełniony w dniu 10 kwietnia 2002 roku - kara 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

b. z art. 190 § 1 k.k., popełniony w dniu 10 kwietnia 2002 roku - kara 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

c. z art. 177 § 1 k.k., popełniony w dniu 04 lipca 2002 roku - kara 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

na podstawie art. 85 k.k. i 86 § 1 k.k. wymierzono skazanemu karę łączną 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

2. Sądu Rejonowego w P. z dnia 17 listopada 2004 roku sygn. akt II K 855/03, za czyn z art. 178a § 1 k.k., popełniony w dniu 23 marca 2003 roku - kara 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

3. Sądu Rejonowego w P. z dnia 23 stycznia 2006 roku sygn. akt II K 1085/02 za czyn z art. 159 k.k., popełniony w dniu 30 marca 2002 roku - kara 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby 5 (pięciu) lat,

postanowieniem z dnia 25 maja 2011 roku sygn. akt II Ko 207/11 Sąd Rejonowy w P. zarządził wobec skazanego wykonanie kary 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności orzeczonej ww. wyrokiem;

4. Sądu Rejonowego w P. z dnia 14 września 2011 roku sygn. akt II K 228/10 za czyn z art. 291 § 1 k.k. popełniony w okresie od dnia 20 marca 2003 roku do dnia 03 kwietnia 2003 roku - kara 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

Czyny objęte wyrokami, które zapadły w sprawach o sygn. akt III K 411/07, III K 759/08, II K 337/09, oraz II K 302/10 (pkt. VIII, IX, X, XI) zostały popełnione po dacie wydania wyroku skazującego opisanego w pkt. V wyroku łącznego, tj. po dniu 16 czerwca 2004 roku.

Jeszcze jednym zaś pierwszym wyrokiem, który zapadł przed popełnieniem przez S. B. kolejnych przestępstw, za które kary podlegają łączeniu, jest wyrok zapadły w dniu 25 czerwca 2007 roku (sprawa III K 411/07), a zatem w tym przypadku wspomniane warunki do wydania wyroku łącznego zostały spełnione w odniesieniu do kar orzeczonych wyrokami opisanymi w pkt. VIII i XI ppkt. 1, czyli wobec kar orzeczonych wyrokami Sądu Rejonowego dla W. w W. z dnia 25 czerwca 2007 roku sygn. akt III K 411/07 oraz Sądu Rejonowego w P. z dnia 29 września 2010 roku sygn. akt II K 302/10 za czyn popełniony w dniu 07 lipca 2005 roku.

Kolejnym zaś pierwszym wyrokiem, który zapadł przed popełnieniem przez S. B. kolejnych przestępstw, za które kary podlegają łączeniu, jest wyrok zapadły w dniu 13 października 2009 roku (sprawa II K 337/09), a zatem w tym przypadku wspomniane warunki do wydania wyroku łącznego zostały spełnione w odniesieniu do kar orzeczonych wyrokami opisanymi w pkt. X i XI ppkt. 2 i 3, czyli wobec kar orzeczonych wyrokami Sadu Rejonowego w P. z dnia 13 października 2009 roku sygn. akt II K 337/09 oraz Sądu Rejonowego w P. z dnia 29 września 2010 roku sygn. akt II K 302/10 za czyny popełnione nie wcześniej niż w 2006 roku i nie później niż w dniu 05 grudnia 2007 roku oraz w okresie od stycznia do listopada 2007 roku.

Zauważyć przy tym jednak należy, że w przypadku tych dwóch ww. ciągów (sprawy III K 411/07, II K 337/09 oraz II K 302/10), kształt kary łącznej w wyroku łącznym normuje przepis art. 89 § 1 k.k. stanowiący, iż w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem (III K 411/07 oraz II K 302/10) i bez warunkowego zawieszenia ich wykonania (II K 337/09) sąd może w wyroku łącznym warunkowo zawiesić wykonanie kary łącznej, jeżeli zachodzą przesłanki określone w art. 69 k.k.

Przepis ten rozstrzyga w sposób całkowicie jednoznaczny, że warunkiem zastosowania instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary jest zaistnienie przesłanek określonych w art. 69 k.k., przy uwzględnieniu ogólnych dyrektyw wymiaru kary z art. 53 k.k. Wymagania te dotyczą także kary łącznej, toteż nie ma podstaw do jej orzeczenia z warunkowym zawieszeniem wykonania kary, jeżeli przesłanki te nie są spełnione (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 05 października 2004 roku, sygn. akt V KK 224/04, OSNKW 2004, nr 10, poz. 98).

Należy też zaznaczyć, że z treści art. 89 § 1 k.k. nie wynika obowiązek zawieszenia wykonania kary łącznej, a jedynie takie uprawnienie sądu, przy czym sąd zawsze musi ocenić, czy za zawieszeniem wykonania kary łącznej przemawiają wskazane w art. 69 k.k. przesłanki.

Zdaniem Sądu skazany S. B. nie zasługuje na wymierzenie mu w przypadku połączenia kar orzeczonych w sprawach III K 411/07, II K 337/09 oraz II K 302/10 kary łącznej przy zastosowaniu instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary.

Sąd wziął pod uwagę opinię skazanego z dnia 18 września 2012 roku nadesłaną z Aresztu Śledczego w O., w której zachowanie skazanego w trakcie odbywania kary pozbawienia wolności oceniono jako dobre, jednakże nie sposób nie zauważyć, że skazany w warunkach izolacji więziennej przebywa aktualnie od 30 września 2010 roku, od 1998 roku popełnił kilkanaście przestępstw, za które został prawomocnie skazany i w których orzeczone kary ma odbywać do dnia 03 listopada 2014 roku.

Biorąc więc pod uwagę dotychczasowy sposób życia i warunki osobiste S. B., Sąd uznał, że nie uzasadniają one przekonania, iż mimo niewykonania orzeczonej kary sprawca nie wejdzie ponownie w konflikt z prawem, w szczególności nie popełni ponownie przestępstwa, co wynika chociażby z jego wielokrotnej karalności.

Mając powyższe na uwadze Sąd umorzył postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego obejmującego kary orzeczone wyrokami wydanymi w sprawach o sygn. akt III K 411/07, II K 337/09 oraz II K 302/10.

Należy przy tym zaznaczyć, że Sąd badał także na tle art. 89 § 1a k.k. możliwość orzeczenia w powyższym przypadku bezwzględnej kary pozbawienia wolności, jednak mając na względzie treść art. 4 § 1 k.k. uznał, że orzeczenia w sprawach o sygn. akt III K 411/07, II K 337/09 zapadły przed wejściem w życie noweli z dnia 05 listopada 2009 roku (dz. U. Nr 206, poz. 1589), tj. dniem 08 czerwca 2010 roku i dotyczyły czynów, które także zostały popełnione przed tą datą (wyrok w sprawie III K 411/07 zapadł w dniu 25 czerwca 2007 roku i dotyczył czynu popełnionego w dniu 07 lutego 2007 roku, wyrok w sprawie II K 337/09 zapadł w dniu 13 października 2009 roku i dotyczy czynu popełnionego w dniu 02 lipca 2009 roku, zaś wyrok w sprawie II K 302/10 zapadł co prawda po dacie wejścia w życie cytowanej nowelizacji, bo w dniu 29 września 2010 roku, jednak dotyczył czynów popełnionych przed tą datą, tj. w dniu 07 lipca 2005 roku, nie wcześniej niż w 2006 roku i nie później niż w dniu 05 grudnia 2007 roku oraz w okresie od stycznia do listopada 2007 roku).

Zgodnie zaś z § 1a art. 89 k.k. w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania sąd może w wyroku łącznym orzec karę łączną pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, co tym bardziej przemawia za możliwością orzeczenia bezwzględnej kary pozbawienia wolności wobec sprawcy zbiegających się przestępstw, któremu wyrokami jednostkowymi zostały wymierzone kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem i bez warunkowego zawieszenia ich wykonania, to jednak w takich przypadkach należy zawsze przy orzekaniu mieć na uwadze jedną z fundamentalnych zasad prawa karnego, wyrażoną w art. 4 § 1 k.k.

Brak jest bowiem wątpliwości, że wprowadzone wspomnianą wyżej nowelą zmiany przepisów odnośnie kary łącznej, są dla skazanego mniej korzystne od tych, które obowiązywały uprzednio. Sąd podziela stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w wyroku z dnia 12 kwietnia 2011 roku, sygn. V KK 74/11 zgodnie z którym, możliwość wymierzenia kary łącznej w wyroku łącznym na podstawie art. 89 § 1a k.k., zgodnie z art. 4 § 1 k.k., dotyczy skazań za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, popełnione po dniu 07 czerwca 2010 roku (opublikowane: OSNKW 2011/6/54, Biul. SN 2011/6/15).

Dlatego też Sąd zgodnie z art. 4 k.k. zastosował przepisy korzystniejsze dla skazanego, tj. art. 89 k.k. sprzed nowelizacji.

Z kolei w odniesieniu do ciągów pierwszego i drugiego, tj. dotyczącego kar grzywny orzeczonych wyrokami zapadłymi w sprawach VII K 149/99 oraz K 177/02 za czyn popełniony w dniu 05 marca 2001 roku opisanymi w punktach III i IV ppkt. 4 oraz kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami zapadłymi w sprawach II K 123/04, II K 855/03, II K 1085/02 oraz II K 228/10 opisanymi w punktach V, VI, VII i XII, Sąd uznał, że możliwe jest wydanie w powyższym zakresie wyroku łącznego.

Problemem otwartym przy łączeniu kar jednostkowych, orzeczonych wyrokami nadającymi się do połączenia, opisanymi wcześniej, była wysokość kary łącznej, którą należało orzec za zbiegające się przestępstwa.

Zgodnie z art. 86 § 1 k.k. sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymienionych za poszczególne przestępstwa do ich sumy. W niniejszym wypadku wymiar kary łącznej grzywny mógł oscylować w przedziale od 250 do 300 stawek dziennych grzywny (połączeniu ulegają kary jednostkowe ze sprawy VII K 149/99 – 50 stawek dziennych grzywny oraz ze sprawy II K 177/02 – 250 stawek dziennych grzywny), zaś wymiar kary łącznej pozbawienia wolności – w przedziale od 2 lat do 5 lat pozbawienia wolności (połączeniu podlegają kary jednostkowe pozbawienia wolności: ze sprawy II K 123/04 – dwie kary po 3 miesiące i jedna kara 6 miesięcy pozbawienia wolności, ze sprawy II K 855/03 kara 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności, ze sprawy II K 1085/02 kara 2 lat pozbawienia wolności oraz ze sprawy II K 228/10 kara 6 miesięcy pozbawienia wolności), przy czym, wobec orzeczenia w wyroku Sądu Rejonowego w P. z dnia 16 czerwca 2004 roku sygn. akt II K 123/04 kary łącznej 6 miesięcy pozbawienia wolności i zakazu pogarszania w wyroku łącznym sytuacji skazanego, wynikającej z orzeczonych wcześniej kar łącznych (por. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 10 maja 2001 roku sygn. akt II AKz 115/01, opublikowane w OSA nr 1 z 2002 roku poz. 4) w praktyce pułap górnego wymiaru kary łącznej został ograniczony do kary 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności (suma kary łącznej 6 miesięcy pozbawienia wolności z wyroku II K 123/04, kary 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności z wyroku II K 855/03, kary 2 lat pozbawienia wolności z wyroku II K 1085/02 oraz kary 6 miesięcy pozbawienia wolności z wyroku II K 228/10).

Sąd wydając wyrok łączny winien kierować się dyrektywami prewencji indywidualnej i generalnej. Chodzi tutaj w szczególności o to, aby właściwie ukształtowana kara łączna oddziaływała wychowawczo na sprawcę przestępstwa oraz odpowiednio chroniła obywateli przed niebezpieczeństwem ponownego dopuszczenia się przez niego zbrodni czy występku. Kara ta powinna również kształtować w społeczeństwie świadomość prawną. Należy przy tym pamiętać, że Sąd nie jest uprawniony na płaszczyźnie indywidualnoprewencyjnej i generalnoprewencyjnej uwzględniać po raz wtóry tych samych okoliczności, które zostały wzięte pod uwagę przy wymiarze kar jednostkowych. Powinien natomiast w procesie kształtowania kary łącznej wyciągnąć odpowiednie wnioski z faktu wielości dokonanych przez sprawcę przestępstw, po uprzednim ustaleniu, czy zachodzi między nimi związek czasowy oraz podmiotowy i przedmiotowy. Jak bowiem trafnie wskazuje się w literaturze „wielość przestępstw prowadzi do zmiany wartości prognostycznych co do sprawcy oraz rzutuje na karę z punktu widzenia jej społecznego oddziaływania”. Z punktu widzenia dyrektywy prewencji indywidualnej konieczne byłoby również uwzględnienie postawy sprawcy i sposobu jego życia od momentu wydania pierwszego z łączonych orzeczeń do momentu rozprawy, na której miałby zapasć wyrok łączny (por. Postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego. Zagadnienia karno materialne i procesowe, D. Kala, Toruń 2003, s. 105-106).

Przy orzekaniu kary łącznej mogą mieć zaś zastosowanie różne systemy: system kumulacji, system absorpcji (pochłaniania), czy też system częściowej absorpcji (aspercacji).

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 09 maja 2001 roku, sygn. akt II AKA 63/01, opublikowany w Prok. i Pr. nr 7-8 z 2002 roku, wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 13 lipca 1995 roku, sygn. akt II AKr 184/95, opublikowany w Prok. i Pr. nr 2-3 z 1996 roku, wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 26 kwietnia 1994 roku, sygn. akt II AKr 26/94, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 maja 1990 roku, sygn. akt IV KR 80/90, opublikowany w LEX nr 22064, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 października 1983 roku, sygn. akt IV KR 213/83, opublikowany w OSNKW nr 5-6 z 1984 roku, i inne) zastosowanie zasady absorpcji, asperacji czy kumulacji przy orzekaniu tak kary łącznej, jak i wydawaniu wyroku łącznego, uwarunkowane jest przede wszystkim relacjami zachodzącymi pomiędzy prawomocnie osądzonymi czynami, objętymi tymże skazaniem. Relacje te sprowadzają się do określenia, jak bliski związek przedmiotowo-podmiotowy łączy te czyny oraz w jakich odstępach czasu zostały one popełnione a im bliższe są te relacje, tym bardziej wyrok łączny powinien być zbliżony do dopuszczalnego minimum, uwarunkowanego wysokością kar orzeczonych za przestępstwa, objęte tym wyrokiem.

Zasada absorpcji kar przy wymierzaniu kary łącznej winna być stosowana tam, gdzie pomiędzy zbiegającymi się przestępstwami zachodzi bliski związek podmiotowy i przedmiotowy, a przesłanka prognostyczna pozwala na stwierdzenie, że kara łączna w wysokości najwyższej z wymierzonych kar jednostkowych, jest wystarczającą oceną zachowania się sprawcy (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 23 stycznia 1997 roku, sygn. akt II AKA 321/96, opublikowany w Prok. i Pr. nr 7-8 z 1997 roku), zaś całkowita absorpcja powinna być stosowana jedynie wyjątkowo (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 kwietnia 1974 roku, sygn. II KR 27/74, opublikowany w LEX 21624).

Odnosząc powyższe kryteria do niniejszej sprawy należy stwierdzić, że między przestępstwem z art. 193 k.k. którego dotyczyło postępowanie VII K 149/99, jak również przestępstwem z art. 291 § 1 k.k., którego m. in. dotyczyło postępowanie K 177/02, jak również między przestępstwami z art. 288 § 1 k.k., z art. 190 § 1 k.k. i z art. 177 § 1 k.k., których dotyczyło postępowanie II K 123/04, jak również przestępstwem z art. 178a § 1 k.k., którego dotyczyło postępowanie II K 855/03, przestępstwem z art. 159 k.k., którego dotyczyło postępowanie II K 1085/02 oraz przestępstwem z art. 291 § 1 k.k., którego dotyczyło postępowanie II K 228/10 nie zachodzi bliski związek przedmiotowo-podmiotowy, albowiem nie są one skierowane przeciwko temu samemu rodzajowemu dobru prawnie chronionemu, tj. wolności, mieniu, bezpieczeństwu w komunikacji, zdrowiu i życiu.

Związek czasowy, pomiędzy ww. przestępstwami (popełniane w dniu 27 lutego 1998 w sprawie VII K 149/99, w dniu 05 marca 2001 roku w sprawie K 177/02, w dniach 10 kwietnia 2002 roku i 04 lipca 2002 roku w sprawie II K 123/04, w dniu 23 marca 2003 roku w sprawie II K 855/03, w dniu 30 marca 2002 roku w sprawie II K 1085/02 oraz w okresie od 20 marca do 03 kwietnia 2003 roku w sprawie II K 228/10) nie jest na tyle bliski, aby uzasadnione było zastosowanie zasady pełnej absorpcji.

Sąd - jak już nadmieniono na wstępie – jest zobligowany uwzględnić postawę sprawcy i sposób jego życia od momentu wydania pierwszego z łączonych orzeczeń do momentu rozprawy, na której miałyby zapaść wyrok łączny.

Zachowanie S. B. w trakcie odbywania kary, tj. czynnik którym powinien kierować się sąd przy wymierzaniu kary łącznej (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 września 1985 roku, sygn. akt II KR 245/85, opublikowany w OSNKW nr 5-6 z 1996 roku), a które ewentualnie w pozytywny sposób prognozowałoby, że kara łączna w wysokości najwyższej z wymierzonych kar jednostkowych, jest wystarczającą oceną zachowania się sprawcy i odniesie zamierzone cele kary w zakresie resocjalizacji skazanego, nie daje jednak podstaw do przyjęcia zasady absorpcji przy wymierzaniu kary łącznej (por. opinia o skazanym S. B. z dnia 18 września 2012 k. 207).

Postawę i zachowanie S. B. w trakcie pobytu w warunkach izolacji penitencjarnej ocenione zostało przez Zastępcę Dyrektora Aresztu Śledczego w O. jako dobre. Jednakże należy zauważyć, że skazany do odbycia kary został doprowadzony. W stosunku do funkcjonariuszy prezentuje właściwą postawę, ze współosadzonymi nawiązuje bezkonfliktowe relacje i nie jest uczestnikiem podkultury przestępczej. Nie był dotychczas karany dyscyplinarnie. Z relacji dzielnicowego wynika jednak, że skazany przed osadzeniem utrzymywał kontakty z osobami ze świata przestępczego.

Nie można też zapominać, że S. B. od 1998 roku popełnił kilkanaście przestępstw, za które został prawomocnie skazany.

Mając powyższe na uwadze Sąd wymierzył S. B. karę łączną grzywny w wymiarze 260 stawek dziennych, ustalając po myśli art. 86 § 2 k.k. i art. 33 § 3 k.k. oraz biorąc pod uwagę jego dochody, warunki osobiste, rodzinne, stosunki majątkowe i możliwości zarobkowe na nowo wysokość stawki dziennej na kwotę 25 złotych oraz karę łączną 3 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Zdaniem Sądu, w sprawie nie zachodzą okoliczności, które optowałyby za przyjęciem zasady całkowitej absorpcji, a sprawiedliwe jest zastosowanie systemu częściowej absorpcji, przy uwzględnieniu zasady zakazu pogarszania w wyroku łącznym sytuacji skazanego, wynikającej z orzeczonych wcześniej kar łącznych – tu kary łącznej orzeczonej w sprawie II K 123/04.

Zgodnie z art. 577 k.p.k. i art. 82 k.k. w brzmieniu sprzed nowelizacji ustawą z dnia 16 września 2011 roku o zmianie ustawy - Kodeks karny wykonawczy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 10 listopada 2011 roku, Nr 240, poz. 1431) w zw. z art. 4 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono skazanemu okres odbytej w całości kary 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w P. z dnia 17 listopada 2004 roku sygn. akt II K 855/03 wobec nieodwołania postanowienia o warunkowym przedterminowym zwolnieniu skazanego z odbycia reszty kary pozbawienia wolności w sprawie, okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie Sądu Rejonowego w P. sygn. akt II K 1085/02 od dnia 14 listopada 2002 roku do dnia 23 grudnia 2002 roku, od dnia 01 sierpnia 2012 roku do dnia 30 października 2012 roku oraz 50 (pięćdziesiąt) dni pozbawienia wolności, odpowiadające 100 (stu) stawkom dziennym grzywny wykonanej przez skazanego jak również okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie II K 228/10 od dnia 25 lipca 2006 roku do dnia 26 lipca 2006 roku.

W zakresie, w jakim wyroki wydane w sprawach VII K 149/99, K 177/02, II K 123/04, II K 855/03, II K 1085/02 oraz II K 228/10 nie uległy połączeniu, Sąd pozostawił je do odrębnego wykonania.

Na podstawie art. 569 § 1 k.p.k. umarzano postępowanie w przedmiocie objęcia wyrokiem łącznym kary orzeczonej wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego dla W. w W. z dnia 05 grudnia 2008 roku sygn. akt III K 759/08 (pkt. IX), albowiem w tym zakresie nie spełnione zostały przesłanki określone w art. 85 k.k. zezwalając na objęcie wyrokiem łącznym przedmiotowej sprawy.

O kosztach obrony skazanego wykonywanej z urzędu przez adw. A. Ż. (do czasu ustanowienia przez skazanego obrońcy z wyboru) orzeczono w oparciu o art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. w zw. art. 29 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 26 maja 1982 roku Prawo o Adwokaturze (tekst jednolity Dz. U. z 2009 r. Nr 146 poz. 1188 z późn. zm.) oraz § 14 ust. 5 oraz § 16 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokatów oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163 poz. 1348 z późn. zm.).

Z uwagi na to, że skazany dobywający karę pozbawienia wolności nie posiada pracy ani majątku w oparciu o art. 624 § 1 k.p.k. zwolniono go od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów postępowania.